

I modsætning til bestemmelserne i lovforslagets §§ 10–13, der gør undtagelse for en myndigheds interne arbejdsdokumenter og i øvrigt for bestemte typer af dokumenter af hensyn til den funktion, dokumentet varetager i forbindelse med sagens behandling, hjemler § 14 alene adgang efter et konkret skøn i hvert enkelt foreliggende tilfælde til helt eller delvis at undtage et dokument fra partens ret til aktindsigt af hensyn til de oplysninger m.v., der indeholdes i dokumentet.

Bestemmelsen i den gældende offentlighedslovs § 10 om partens aktindsigt indeholder i modsætning til den gældende lovs § 2 om offentlighedens aktindsigt ikke nogen nærmere angivelse af de hensyn til private eller offentlige interesser, der kan føre til, at en begæring om aktindsigt må afslås. Denne forskel er dog mere formel end reel, idet det af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at den i lovens § 2 indeholdte eksemplifikation af sådanne modhensyn kan tillægges en vis vejledende betydning også for afgørelsen af sager om partsoffentlighed, se således F.T. 1963–64, tillæg A, sp. 1352. Efter lovens § 10, stk. 1, kan endvidere kun *afgørende* hensyn til modstående offentlige eller private interesser begrunde en begrænsning i retten til *parts*offentlighed, sml. § 2, der alene taler om »væsentlige« hensyn til de dér nævnte interesser. Endelig forudsætter § 10, at der i hvert enkelt tilfælde foretages en afvejning af partens interesse i at få kendskab til sagens dokumenter over for de modstående hensyn, der taler for hemmeligholdelse, og der er således ikke hjemmel til administrativt at fastsætte generelle undtagelser fra partens ret til aktindsigt.

Den gældende offentlighedslovs § 10, stk. 1, bygger på det hovedsynspunkt, at de hensyn, der begrunder reglerne om partens aktindsigt, er af en så betydelig vægt, at partens ret til at blive gjort bekendt med dokumenterne i sin egen sag kun bør vige, hvis der efter et konkret skøn i et foreliggende tilfælde er nærliggende fare for, at private eller offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning, dersom begæringen imødekommes.

Efter justitsministeriets opfattelse bør dette hovedsynspunkt fastholdes, og bestemmelserne herom i den gældende lovs § 10 foreslås derfor videreført uden væsentlige ændringer.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til den gældende offentlighedslovs § 10, stk. 1, 1. og 2. pkt., dog således at man i overensstemmelse med offentlighedsudvalgets indstilling (betænkningen side 340–342) har foretaget en eksemplificerende opregning af nogle typer af interesser, der kan begrunde afslag på en parts begæring om aktindsigt. Denne

opregning er enslydende med den, der indeholdes i § 15, stk. 1, nr. 1–5, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen, og der kan derfor for så vidt henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Som efter den gældende offentlighedslov er det kun *afgørende* hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, der kan begrunde en begrænsning af partens ret til aktindsigt. En sådan begrænsning kan endvidere, ligeledes som hidtil, kun ske på grundlag af en konkret afvejning af de modstående interesser, og denne må foretages for hvert enkelt dokument for sig, jfr. forudsætningen herom i stk. 2. Det er endelig i overensstemmelse med den gældende lov, at der ikke i det foreliggende lovforslag er optaget en bestemmelse, der bemyndiger vedkommende minister til administrativt ved bekendtgørelse at fastsætte generelle undtagelser fra retten til partsoffentlighed, således som det er foreslået i § 3, stk. 1, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til den gældende lovs § 10, stk. 1, 3. pkt., jfr. også § 14, stk. 2, og § 15, stk. 2, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Til § 15

Bestemmelserne i § 15, der – bortset fra bestemmelsen i *stk. 2* – i det væsentlige svarer til den gældende offentlighedslovs § 8 og § 10, stk. 4, indeholder nærmere regler om afgørelsen af sager om aktindsigtsspørgsmål samt om aktindsigtens form.

Bestemmelsen i *stk. 1* er en uændret videreførelse af, hvad der gælder efter den gældende offentlighedslovs § 8, stk. 1. Bestemmelsen svarer endvidere til § 17, stk. 1, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen. Der kan derfor henvises til bemærkningerne til § 17, stk. 1, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Det må afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige regler om intern kompetencedelegation, herunder om kollegiale organers delegation af kompetence til formanden eller organets sekretariat, hvem der er kompetent til at tage stilling til aktindsigtsspørgsmålet inden for den enkelte myndighed.

Bestemmelsen i *stk. 2*, der er ny, svarer til bestemmelsen i § 18, stk. 2, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Ifølge disse bestemmelser skal vedkommende myndighed snarest træffe afgørelse om, hvorvidt en fremsat begæring om aktindsigt kan imødekom-